

Stiekem feesten en gaan zingen = horeca langer toe

De Standaard* - 15 Dec. 2020
Pagina 34

* De Standaard/West-Vlaanderen, De Standaard/Oost-Vlaanderen, De Standaard/Antwerpen, De Standaard/Vlaams-Brabant/Brussel, De Standaard/Limburg

Cathy Berx zou ook liever hebben dat regels over Driekoningen overbodig zijn. Maar als fijne tradities tot besmettingen kunnen leiden, is het wijzer om een online alternatief uit te werken.

Al een tijdje liggen (sommige) gouverneurs en (sommige) burgemeesters stevig onder vuur over 'hun' aanpak van de corona-pandemie (DS 11 december). Ze zouden een politiestaat willen maken van ons land: ze laten de politie binnenvallen als de pizzaman aanbelt met een forse stapel dozen en sturen de politie achter onze kinderen aan ...

Wegens de aard van de dreiging - een erg besmettelijk, onzichtbaar en ongrijpbaar virus - moeten overheden zaken verbieden die vanzelfsprekend leken: onze vrijheid om te gaan en staan waar we willen, om (nauw) contact te hebben met wie we willen, waar en wanneer we dat willen.

De meeste mensen houden zich nauwgezet aan de coronamaatregelen, maar helaas doet niet iedereen dat. In het belang van iedereen is handhaving nodig. Want hoe hoger de circulatie van het virus, hoe meer mensen het risico lopen om besmet te raken, al zijn ze nog zo voorzichtig en schenden ze geen enkele regel. Dat de overheid geen middelen mag inzetten die een zwaardere inbreuk plegen op grondrechten dan noodzakelijk, spreekt voor zich. De beperkingen moeten proportioneel zijn en mogen de wettelijk bepaalde grenzen niet overschrijden.

Als politieagenten op het publieke domein zaken opmerken die kunnen wijzen op een overtreding van de coronaregels, dan getuigt dat van alertheid. Dan moeten ze de nodige vaststellingen kunnen doen om overtredingen te voorkomen of te sanctioneren. In het belang van de handhavers moet daar omzichtig en correct over gecommuniceerd worden.

Vorige week werd mijn voorbeeld van de pizzalevering uitvergroet, alsof het een beleidsmaatregel was, terwijl het gewoon moest illustreren dat de politie zal toezien op de naleving van de coronaregels. Want als een minderheid zich niet houdt aan die regels, heeft dat een impact op de gezondheid van ons allen, op onze gezondheidszorg en bijgevolg ook op de duur van de maatregelen.

Van deur tot deur

Op verzoek van de burgemeesters kwam er vorige week een verduidelijking voor huis-aan-huisactiviteiten in de provincie Antwerpen (DS 11 december). Uiteraard willen we allemaal dat kinderen kunnen zingen voor Nieuwjaar of Driekoningen. Maar als fijne tradities aanleiding kunnen geven tot samenscholingen en tot de verspreiding van het virus, is het wijzer om een veilig alternatief uit te werken, zoals verschillende gemeenten hebben gedaan. Het zou pas cynisch zijn als we elkaar een goede gezondheid wensen, en daardoor het virus de kans geven om zich verder te verspreiden.

Veel wetten waarop overheden nu - met de grootst mogelijke omzichtigheid - een beroep moeten doen, zijn niet geschreven met een grootschalige, complexe, allesoverheersende pandemie voor ogen. De bestrijding daarvan heeft een even ongeziene als problematische impact op onze fundamentele rechten en vrijheden. Vooral daarom is een globale, toepasbare wet op het voorkomen van infectieziekten en bestrijden van pandemieën dringend en noodzakelijk.

Kan angst voor schuld en boete, of het al dan niet kapseizen van onze gezondheidszorg, u niet motiveren om elk moment van de dag (en avond) alert en voorzichtig te zijn en de maatregelen na te leven? Doe het dan om alles waar we zo naar verlangen - verzorgde kapsels, etentjes of pinten met vrienden op restaurant of café, theater, concerten, sportwedstrijden - snel weer mogelijk te maken. Of we onze - omzichtig te beleven - vrijheid herwinnen, hangt vooral af van onze gezamenlijke inspanningen om het aantal besmettingen te doen dalen. Zo moeten we ons ook blijven houden aan thuisisolatie of quarantaine.

Samen volhouden

In veel Afrikaanse landen - verzekerde een psychiater van Congolese origine ons op een crisisoverleg - is het vrij simpel: mensen leven alle maatregelen na, want als ze besmet raken en ernstig ziek worden, gaan ze dood. Er zijn nagenoeg geen ziekenhuizen om zoveel zieken te verzorgen. Ziekenhuizen sluiten voor patiënten met covid-19 als stok achter de deur, is vanzelfsprekend geen optie.

Weet, zo eindigde de psychiater zijn betoog: het virus lacht ons vierkant uit als wij vitten en maatregelen negeren. Het virus 'wil' maar een ding: overleven en overheersen en dus zo veel mogelijk mensen besmetten. Misschien moeten we leren om voortdurend naar onszelf en elkaar te kijken vanuit het perspectief van het virus en dat inzicht.

Samen volhouden, alleen dan komt het echt goed. En als het kan zonder regels en handhaving, dan liever vandaag dan morgen. Maar ook dat hangt van ieder van ons af. Of nog, laten we niet strijden tegen elkaar, maar tegen het virus. Zodat we samen, in goede gezondheid, opnieuw al die dingen kunnen doen waar we zo hard naar uitkijken.

Cathy Berx

Copyright © 2020 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden